

MONITOR

Nro: L.

Na R. P. 1775.

Dnia 24. Czerw:

Est æternum quiddam quod uniuersum mundum regit, imperandi prohibendique sapientia. Cicero.

GDyby Stworca nie dał był praw ludziom, byłoby to wielkie nie-
szczęście dla Człowieka uważane-
go w sobie samym, a większeby ieszcze
było dla Człowieka uważanego w sta-
nie społeczności. Stan albowiem spo-
łeczności, bardziey niż wszystkie, wy-
ciąga ustaw, ażeby każdy ogra-
niczał swoje pretensye, a nie przy-
właszczał sobie prawa cudzego. Ina-
czej zbytnia wolność wynikała by
z niepodległości. Bo pozwolić ażeby

Bbb

lu

ludzie byli sobie samym zostawieni, jest to dać wolny plac namiętnościom y otworzyć pole niesprawiedliwości, gwałtom, zdradzie y okrucieństwu. Znieść zaś prawa naturalne y ten moralny związek, który utrzymuje sprawiedliwość y rzetelność między całym ludem, y który stanowi także niejakie powinności, już to w Familiach, już to w innych związkach życia, ludzie nie będą niczym innym, tylko srogimi zwierzętami, jedni dla drugich. Y czym Człowiek jest obrotniejszy y sposobniejszy, tym będzie szkodliwszym dla innych. Zręczność pod ten czas się obroci w frantostwo, a sposobność w złośliwość. Ani trzeba na ten czas mówić już więcej o pożytkach y słodyczach społeczności: gdyż będzie to stan wojny y prawdziwego łupieztwa.

Jeżeli mówią, że ludzie potrafiliby sami zarządzić tym nierządom, stanowiąc między sobą prawa, ta uwaga ściąga się do przyznania potrzeby praw w powszechności, y wygracie nam naszą sprawę

sprawę, mimo tego, iż prawa ludzkie bardzo mało miałyby dzielności, gdyby za swoje zasady nie miały prawideł sumnienia. Bo jeżeli to wynika z porządku rozumu, y ludzie stanowią między sobą życia prawidła, aby się ustrzegli złego, ktoregoby mieli się obawiać ieden od drugiego, y dla przysposobienia sobie korzyści, ktoremogą się przyczynić do ich tak prywatnego iak publicznego uszczęśliwienia, przez to samo można zrozumieć że Stworca mędrszy nieskończenie y więkzhey dobroci iak my, bez wątpienia tym sobie postąpił sposobem. Jeżeli dobry Oyciec nie zaniedbywa kierować swe dzieci przez radę y powagę swoję, dla czynienia w domu swoim porządku, możemyż pomyśleć, aby powszechny wszystkich ludzi Oyciec zaniedbał im dać teyże samey pomocy? Y jeżeli Monarcha rozumny, niczego bardziey nie żąda, iako uprzedzać rozpustę przez dobre prawidła, iakże wierzyć aby Bog, ktory jest ludzi więkzym przyiacielem, iak oni nie są sobie podobnych, miał

zostawić Narod ludzki bez przewodni-
 ctwa y steru, względem nawet naywa-
 żnieyszzych rzeczy, y od których pocho-
 dzi wszelkie nasze uszczęśliwienie? Ta-
 kowe zdanie równie by było przeciwne
 dobroci Boskiej, iak iego mądrości,
 Więc potrzeba zwrócić się do innych
 w tey mierze wyobrażeń y utrzymy-
 wać, iż Stworca przez dobroci swoiey
 skutek, stworzywszy ludzi dla uczynie-
 nia ich szczęśliwemi, wpoiwszy w nich
 niezwyctęzoną skłonność do szczęśli-
 wości, y przyprowadziwszy ich do ży-
 zycia społecznego, dał im bez wąpie-
 nia takie początki, które ich powodują
 do kochania porządku y prawideł po-
 dających im śródki do skorzystania go
 y utrzymania.

Prawo polityczne nie ma mocy, tyl-
 ko do przeszkodzenia Ludziom, iawnie-
 go sprawiedliwości gwałcenia; nie ma
 zaś baczności na skryte zdrady, które
 nie mniej są szkodliwe. Można nawet
 mówić iż starunki, które czynią Magi-
 straty dla powszechnego bezpieczeństwa,
 często, a częstokroć nieczulość sprawują w
 La-

Ludziach poczciwych, á zaostrzają tym bardziej złośliwych ludzi przebiegłość. Sama nadto powaga prawa nie zawsze wstrzymuje te oczywiste y publiczne blizny, ktore zadawane bywają prawu y sprawiedliwości, y częstokroć potrzeba zamknąć oczy z boiaźni, aby zbyt nie surowy zakaz nie dał przyczyny większego jeszcze bezprawia. Inaczej cała sprawiedliwość ludzka podpadałaby niebezpieczeństwu, aby nie została cieniem tylko prawdziwej sprawiedliwości. Bo któżby mnie upewnił, iż ona nie mogłaby być zdradzoną iak inna Cnota, jeżeli najwyższe Jęstestwo, ktore utworzyło świat y on utrzymuje, ktore rozkazuje Krolom rownie, iak innym ludziom, niewypiętnowało praw swoich na tych fercach, ktorzy są nad ludzkiemi prawami, y jeżeli nie wyciąga rachunku z ich rządu y sprawowania się.

Jest więc rzecz prawdziwa, że prawa ludzkie nie są dostateczną obroną przeciwko przestępstwom, ktore ruinują społeczność, ani początkiem przewodni-

wodnictwa zdolnego do doprowadzenia Człowieka do szczęśliwości. Potrzeba y niedostateczność ich łączy się z sobą dla okazania nam, iż Bog nie przestał na nich, ale z mądrości swoiey y dobroci dał nam początki powodujące nas do miłości porządku y prawideł, aby nas pod nie poddał. Gdyż kiedy wniydzimy w siebie samey, znajdziemy w rzeczy samey, iż to wszystko czegobyśmy mogli oczekiwać od Boskiey mądrości y dobroci, jest iuż podane nam przez rozumu władze, który nam nadał, y przez ustawy wyryte na naszych sercach. Jeżeli bowiem są prawdy rozmyślenia, które są widoczne, y jeżeli są pewne *Axiomata*, które służą za grunt Naukom, nie mnieysza jest pewność w tych prawidłach, które są ustanowione do rządzenia nami z doświadczeniem, y do służenia nam za fundament całego Moralizmu. Na przykład że Stworca naywyżzey mądrości y dobroci, godzien jest koniecznie naywiększych względów od stworzenia; że Człowiek
powi-

powinien szukać swego uszczęśliwie-
nia; że trzeba przenosić większe dobro
nad mniejsze: że dobrodzieystwa za-
ślugują na wdzięczność, że stan porząd-
ku lepszy jest nad nieporządek: że po-
trzeba szanować swoich Rodziców; przy-
kładać się do pożytków społeczności;
kochać swoją Ojczyznę; być posłu-
sznym swym zwierzchnościom, nie o-
szukiwać, nie kraść, nie zabijać, sło-
wem, nic takowego nie czynić drugie-
mu, czegobyś nie chciał aby tobie czy-
niono, a świadczyć to wszystko innym,
cobyś żądał, by Tobie czyniono. Czy-
liż potrzeba dać ci jaką przyczynę tych
Maxym? lub przytaczać Ci jaką powa-
gę dopotwierdzenia ich? Zezwalasz na
nie z gruntu serca twego: znayduiesz
je bydyć dobre y sprawiedliwe: nie po-
trzebuiesz więc tylko powodu twego
sumnienia, ażebyś na nich przestał. Nie
bypowią w prawdzie zachowane zawsze
te prawidła, atoli nie przestaiemy ich ap-
probować; tak mniey podczciwi ludzie
zaszczycają się pocziwością, a wszyscy
uznają publicznie to, co nazywamy
szcze-

szczerością. Cnota używa swych przy-
 wileiow między temi nawet, ktorzy
 zdaią się nią pogardzać, kiedy tym
 się nawet podoba, od ktorych nie iest
 kochana. Mowią w potocznych roz-
 mowach, potrzeba bydź rzetelnym
 Człowiekiem, potrzeba dopełniać obo-
 wiązkow natury y społeczności, y my
 potakuiemy. Służność zaś tych obo-
 wiązkow włada nami. Gdyż zawsze iest
 coś takowego w cnotach, co nas ciągnie
 do siebie własną swoją mocą, mimo
 opierania się złych naszych skłonności.
 Jest także we wszystkich występkach ia-
 kaś nieprawość, która się oburza y czyni
 nam do nich wstręt. Ztąd w nienawi-
 ści są Potwarcy, oszukiwacze, y krzy-
 wdziciele. Naymnieysza zaś prawda tak
 się podoba, iż serce dobrze utworzone,
 nie może iey widzieć obrazy bez
 wielkiego żalu. Ztąd serce prawe ubo-
 lewa nawet bezinteressownie widząc
 niedopełniacza swych obietnic. A tu
 już te uwagi pokazują nam widocznie
 bytność praw naturalnych y ich moc
 którą mają nad nami.

